

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. Si plures Iudices in aliqua causa dicendas proferant sententias,
quænam illarum valeat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

SECTIO III.

De sententiis latis à pluribus Iudicibus super eadem causa.

§. I.

Si plures Iudices in aliqua causa diversas proferant sententias, quanam illarum valeat?

In casu, quo plures hi Iudices omnes sunt presentes, dum diversas ferunt sententias, plurium sententia sive majoris partis, quæ in unam sententiam convenit, tenet, ut tradit *Gloss. in c. Final. h. t. v. proferentibus*. Et sumitur ex *Can. 1. & 2. dist. 65.* nisi vel ex speciali scripto aut privilegio quælibet sententia pro nulla habeatur, si non concordibus Iudicum votis lata sit; vel nisi causa decidenda sit ex consensu duorum Collegiorum, quo in casu non major pars quoad numerum personarum attenditur, sed major pars utriusque Collegii.

In casu verò quo duo sunt Iudices, quorum quilibet diversam ab altero sententiam proferat, vel plures quidem eorum sunt, in numero tamen æquali in ferenda sententia discordant, tenet illa, si Iudices sint ordinarij, & jurisdictionem in solidum quilibet eorum habeat, quæ pro reo fertur, non autem, quæ fertur pro actore (cùm favorabiliores sint partes Rei, quàm Actoris *reg. 115. ff. & prompriora sunt jura ad absolvendum quàm ad condemnandum. c. ex literis 3. de probat.*) nisi sententia pro actore in

causa favorabili, pro valore Matrimonij v. g. pro libertate, pro dote, pro valore testamenti &c. lata sit; his enim in casibus, si Iudices dicti æquali numero discordent, valet sententia, quæ pro actore lata est, ob specialem caulatum illarum favorem. Si verò sint Iudices ad specialem tantum causam delegati, qui in æquali numero quoad sententiam discordant, tunc superior sive delegatus ad eundem est, ad quem causa sufficienter instructa remitti debet pro sententia obtinenda, quia in tali casu neuter habet jurisdictionem in solidum (saltem quoad usum & exercitium) & unus sine altero procedere (ordinariè) aut sententiam ferre non potest.

§. II.

Utrum ex pluribus Iudicibus, vel Arbitris omnes, vel saltem major pars sententiam proferre debeat, an verò sufficiat, si unus eorum proferat?

Si unus Iudicum vel Arbitrorum, presentibus alijs, mandantibus aut consentientibus (saltem ex majore parte) scriptam sententiam recitat, perinde censeri debet, ac si simul ab omnibus Iudicibus vel arbitris recitata fuisset, quamvis enim sententia proferri non possit per alium, ut dictum, potest tamen proferri per alium, qui est de numero Iudicum, modò in plurali numero loquatur. *Nos Iudices, nos arbitri &c. c. Cùm ab uno. 4. b. 2. in 6.* cùm talis sententia non proferatur ab uno nomine Capituli, & Collegialis non sit.